

Hariduse- ja Sotsiaalministeeriumi Teataja

Nr. 9.

17. novembril 1932.

Nr. 9.

Hariduse- ja sotsiaalministri korraldus puudustkannatavate laste ja töötute erakorralise abistamise kohta 1932/33. a. talvel.

AMETLIK OSA.

Hariduse- ja sotsiaalministri korraldus puudustkannatavate laste ja töötute erakorralise abistamise kohta 1932/33 a. talvel.

I. Üldeskirjad.

§ 1. Hariduse- ja sotsiaalministeeriumi poolt 1932/33 a. talvel puudustkannatavate laste kehakatetega varustamiseks ja laste, noorte, nõrga- ning tööjõuliste töötute toitlustamiseks erakorraliselt määratavad summad ja riigi poolt Hariduse- ja sotsiaalministeeriumi korralduste järgi samaks otstarbeks natuuras antavad toetused (rukid) kasutatakse käesolevas korralduses tähendatud alustel.

§ 2. Eelmises (1) paragrahvis tähendatud toitlustamine või toetuseandmine toimub kohalikkude abistamise korraldajate kaudu. Abistamise korraldajateks on: 1) linna-, alevi- või maavalitsuse ja seltskondlikkude organisatsioonide poolt kokkuleppe alusel (Hoolekande sead. § 12) moodustatud erikomiteed, 2) linna-, alevi- ja maavalitsused ja 3) üksikud eraorganisatsioonid, kes abistamise korraldamiseks eriti kokku lepivad Hariduse- ja sotsiaalministeeriumiga.

Kuni erikomiteede moodustamiseni või kuni eraorganisatsiooni ja Hariduse- ja sotsiaalministeeriumi vahelisest kokkuleppest vastavale omavalitsusele teatamiseni korraldavad abistamist linna-, alevi- ja maavalitsused oma piirkonnas.

§ 3. Abistamise korraldajad (§ 2) 1) selgitavad vastava omavalitsuse piirkonnas asuvate laste, noorte ja töötute toetamise tungiva tarviduse, kontrollides iga toetusenõudja seisukorda enne toetuse määramist ja kestva toetuse andmise korral tarviduse kohaselt ka toetuse andmise kestvusel, 2) otsustavad iga toetuse nõudjale toetuse andmise algamise ja lõpetamise küsimused, 3) korraldavad tegelikku toiduainete muretsemist, riigi poolt natuuras antava toetuse ümber-
töötamist, toiduvalmistamist ja valmistoidu või toiduainete väljaandmist käsikäes olemasolevate hoolekandeaunitiste ja organisatsioonidega, 4) korraldavad annetatud varustuse puhastamist, parandamist, ümbertegemist ja ostetud uuest materjalist kehakatete valmistamist ning väljaandmist, 5) hoolitsevad ja vastutavad, et erakorraliseks abistamiseks määratud summad või anud ained kasutatakse käesoleva korralduse järgi otstarbekohaselt ning kokkuhoidlikult ja 6) esitavad käesoleva korralduse §§ 24, 25 ja 26 tähendatud aruanded, andmed, raamatud, pävikud, toitluslehed ja dokumendid.

§ 4. Erakorralist abistamist korraldatakse toetuse piirides, mis Hariduse- ja sotsiaalministeeriumi poolt vastava omavalitsuse piirkonnas asuvate puudustkannatajate toetamiseks eritsustega abistamise korraldajatele antakse ja abistamise korraldajate poolt omal algatusel muretsetakse või selleks otstarbeks annetatakse.

Ülekulutused abistamise korraldajate kasutuses olevatest summadest ja natuuras saadud toetustest või annetustest (puudujäägid abistamise lõpetamisel) jäävad abistamise korraldajate kanda.

Riigi poolt antavaid toetusi võib kasutada ainult selleks otstarbeks, milleks need toetused käesolevas paragrahvis tähendatud eritsuste järgi on määratud.

§ 5. Puudustkannatajate abistamiseks Hariduse- ja sotsiaalministeeriumi poolt määratavaid summasid võib kasutada ainult natuuras antava toetuse ümber-
töötamise ja veokuludeks, toiduainete ning kehakatete valmistamiseks tarvilikkude materjalide ostmiseks ja toiduvalmistamisega või kehakatete tegemisega otses ühenduses olevate kulude katteks, kuna abistamise korraldajate asjaajamise (administratsiooni), toetusesaajate seisukorra kontrollimise, ruumide üürimise ja sisseseadete muretsemise kulud jäävad abistamise korraldajate kanda.

§ 6. Puudustkannatajate toitlustamine käesoleva korralduse alusel algab kohe pärast riikliku toetuse kättesaamist ja kestab ühtlaselt ning katkestamatult kuni 15. maini 1933 a., kui Hariduse- ja sotsiaalministeerium selle tähtaja muutmiseks erakorraldust ei tee.

Laste kehakatetega varustamise tööd tulevad lõpule viia hiljemalt 1. märtsiks 1933 a.

II. Laste toitlustamine.

§ 7. Käesoleva korralduse alusel toitlustatakse erakorraliselt kõige enam puudustkannatavaid lapsi, kelle vanemad või tegelikud

kasvatajad ei suuda majandusliku puuduse tõttu (töötaoleku tagajärjel või mõne muu asjaolu puhul) nende ülalpidamisel olevaid lapsi rahuldavalt toita — kui neid lapsi ei toitlustata juba loodud korralduste alusel hoolekande asutiste, koolide või eraorganisatsioonide poolt.

Toitu või toiduaineid antakse lastele, kelle vanus on alla kuueistkümneme eluaasta.

§ 8. Linnades ja alevites asuvate laste toitlustamiseks valmistatakse lastele üks kord päevas sooja toitu ja võimaldatakse neil see ära süüa toiduandmise kohal või antakse mitte harvemini, kui üks kord nädalas laste vanematele või tegelikkudele kasvatajatele toiduaineid: 1) alla 4 a. vanuste laste toitlustamiseks ja 2) 4 kuni 7 a. vanuste laste toitlustamiseks, kui selles vanuses toitlustatavatele lastele pole sooja toidu andmise tegelikke võimalusi. 8 kuni 16 a. vanuste laste toitlustamiseks võib toiduaineid või valmistoitut toiduvalmistamise kohalt lapsele koju viimiseks ainult siis anda, kui toitlustatav laps ei saa ajutiselt toiduandmise kohale tulla haiguse või mõne muu olulise takistuse pärast.

Laste toitlustamisel antavate toiduainete otstarbele vastavat kasutamist kontrollib abistamise korraldaja.

§ 9. Valmistoiduna antakse lastele tegeliku tarviduse järgi pool kuni üks liiter suppi või vastavalt muud toitu (näit. putru) ja riigilt saadavast rukkist valmistatud leiba 100—200 grammi päevas. Toidu valmistamiseks tarvitavate ja väljaantavate toiduainete normid määrab Hariduse- ja sotsiaalministeerium abistamise korraldajate ettepanekul.

Toit ja antavad toiduained peavad tarvitamiseks täiesti kõlblikud olema. Toidud peavad olema vaheldusrikkad.

§ 10. Laste toitlustamisel (§ 8 ja § 9) võib Hariduse- ja sotsiaalministeeriumi poolt määratud summadest kulutada valmistoidu või toiduainete andmiseks mitte üle üheksa (9) sendi ühe lapse peale päevas (ilma leiva hinnata).

Laste ülalpidamise toetamiseks, kes valmistoitut või vastavaid toiduaineid ei saa (§ 12), antakse päevas lapse kohta: 1) leiba nelisada (400) grammi või 2) leivajahu kolmsada viiskümmend (350) grammi. Leiba antakse neile lastele võimalikult iga päev ja leivajahu — mitte harvemini kui üks kord kuus.

§ 11. Aineid toiduvalmistamiseks ja leiba antakse ainult eeloleva aja peale, kuna möödunud nädalate jooksul tarvitamiseks määratud, kuid toetusesaaja poolt vastuvõtmata jäetud toiduaineid välja ei anta.

Toiduainete vastuvõtmisel tõendab toetusesaaja oma allkirjaga, missugused ained, kui palju ja missuguse üksushinnaga ta vastu võttis.

§ 12. Valdades asuvate laste ülalpidamise toetamiseks antakse riigi poolt antavast rukkist valmistatud leiba või leivajahu neis kohtades, kus leiva valmistamine võimalik ei ole. Niisama antakse riigilt

saadud rukkist valmistatud leiba linnades ja alevites asuvate nende puudustkannatavate laste ülalpidamise toetamiseks, kellele pole võimalik sooja toitu või vastavaid toiduaineid anda summade vähesuse tõttu.

III. Noorte ja töötute toitlustamine.

§ 13. Kõige enam puudustkannatavaid töötuid noori, kes 16—18 a. vanused, nõrgajõulisi töötuid, kes vähemalt 35% oma tööjõust kaotanud, ja tööjõulisi töötuid toitlustatakse käesoleva korralduse §§ 14—18 ettenähtud korras, kui selleks summad määratud.

§ 14. Eelmises (13) paragrahvis tähendatud isikud võivad toetust saada ainult siis, kui nad on vähemalt ühe nädala töötanud. Toetusesaamiseks ei ole tööbörsis registreerimine tingimata nõuetav, ega õigusta sarnane registreerimine üksi veel toetuse saamist.

Raukadele ja teistele alaliselt töövõimetutele ei anta abi käesolevas korralduses tähendatud riiklikust toetusest (Hoolekande seaduse § 97 ja t.).

§ 15. Toetust ei anta töötule, kes mõjuva põhjusega ei asunud tööle, mis temale kätte juhutati või mille saamiseks temal kindlad võimalused olid.

§ 16. Noorte ja nõrga- ning tööjõuliste töötute toitlustamisel antakse üks kord päevas sooja toitu või mitte harvemini, kui üks kord nädalas aineid toiduvalmistamiseks.

Toiduaineid antakse ainult siis, kui toitlustatav ei saa mõne olulise takistuse pärast sooja toitu vastu võtmas käia.

Sooja toidu või toiduainete juurde antakse riigilt saadud rukkist valmistatud leiba 200 grammi päevas isiku kohta.

§ 17. Toidu valmistamiseks tarvitavate ja väljaantavate toiduainete normid määrab Hariduse- ja sotsiaalministeerium abistamise korraldajate ettepanekul. Valmistoit ja antavad toiduained peavad tarvitamiseks täiesti kõlbulikumad olema.

Ühe lõunatoidu valmistamiseks või vastavate toiduainete ostmiseks võib riigilt saadud summadest kulutada kuni kaheksa (8) senti päevas isiku kohta.

§ 18. Puudustkannatavatele noortele ja nõrga- ning tööjõulistele töötutele, kellele pole võimalik anda sooja toitu või toiduaineid raha puudusel, antakse leiba või leivajahu samade normide järgi, mis lastele abistamise kohta käesoleva korralduse § 10 (teine lõige) tähendatud. Toiduainete ja leiva või leivajahu andmine sünnib käesoleva korrald. § 11. ettenähtud korras.

IV. Laste varustamine kehakatetega.

§ 19. Kehakatetega varustatakse lapsi, kes vanemate või tegelelike kasvatavate puudustkannatavuse tõttu ei oma tarvilisi riideid ja saapaid, kui need lapsed ei saa puuduvaid kehakatteid hoolekande asutiste, koolide või eraorganisatsioonide poolt harilikus korras.

§ 20. Korjanduse teel saadud või annetatud pruugitud esemed tulevad enne väljaandmist põhjalikult puhastada (kus võimalik ka desinfitseerida).

Uuest materjalist valmistatakse ja antakse lastele esijoones sooje talveriiideid.

§ 21. Tööde teostamiseks (puhastamiseks, parandamiseks, uute esemete valmistamiseks j.n.e.) tuleb palgata töölisi puudustkanatavate töötute hulgast ja maksta neile samasugust tasu, mis maksetakse avalikkudele töödele võetud töölistele (Avalikkude tööde korraldamise juhtnõõrid §§ 10—12, RT 97 — 1930 a.).

V. Arvepidamine ja aruandmine.

§ 22. Toitlustamiseks ja laste kehakatetega varustamiseks määratud summade ja natuuras saadud toetuste kasutamise kohta seavad abistamise korraldajad sisse arvepidamise, juhtnõõriks võttes järgmist: 1) kassaraamatut (vorm nr. 1) peavad abistamise korraldajad linnades ja alevites, 2) laduraamatut (vorm nr. 2) peavad abistamise korraldajad, kes käesolevas tähendatud abistamisel asutavad oma ainete või materjalide lao, ja need abistamise korraldajad, kes annavad lastele valmislõunatoitu oma toitluspunktides, 3) isiklikku toetuseraamatut (vorm nr. 3) peetakse iga abisaaja kohta, kes saab toiduaineid abistamise korraldaja laost või mõnest kauplusest, 4) toitluspunkti päivikut (vorm nr. 4) ja toitluspunktide toitluslehti (vorm nr. 5) peetakse igas abistamise korraldaja poolt ülalpeetavas toitluspunktis.

Lastehoolekande alal tegutsevad lastekaitse ühingud korraldavad arvepidamist ja esitavad aruanded Hoolekande ja heategevate seltside tegevuse korraldamise määruses (RT 96 — 1928 a., art. 576) ettenähtud korras ja saadavad igakuuliselt käesoleva korralduse § 25 tähendatud andmed.

§ 23. Arvepidamist tuleb nii korraldada, et oleks alati võimalik saada ülevaadet selle kohta, kui palju isikuid toetust saavad, kui palju riigi poolt määratud toetusesummadest või natuuras antud toetusest kulutatud ja kui palju sellest toetusest veel kasutamata on. Kassaraamat peab päeva-pealt peetud olema.

§ 24. Ühe kuu jooksul pärast abistamise lõpetamist esitab abistamise korraldaja § 22 tähendatud kassa-, ladu- ja isiklikud toetuseraamatud ühes kulu ja tuludokumentidega ja päivikutega ning toitluslehtedega Hariduse- ja sotsiaalministeeriumile, kellele õigus jääb abistamise kestvusel arvepidamist ja abistamist ka koha peal revideerida.

Ministeeriumile esitatavad raamatud ja muud dokumendid varustab abistamise korraldaja üksikasjalise nimestikuga.

§ 25. Toitlustamise kohta saadavad abistamise korraldajad iga kuu 10-daks päevaks möödunud kuu kohta järgmised statistilised andmed Hariduse- ja sotsiaalministeeriumile: 1) kui palju isikuid said möödunud kuu viimasel päeval toetust (lahus: a) laste arvud, kes said suppi, kes said toiduaineid, kes said ainult leiba või leivajahu, b) noor-

te- ja nõrgajõuliste töötute arvud, kes said suppi, kes said toiduaineid, kes said ainult leiba või leivajahu, c) tööjõuliste töötute arvud, kes said suppi, kes said toiduaineid, kes said ainult leiba või leivajahu), 2) kui palju oli kulutatud riigilt saadud rahasummasid ja rukkid abistamiseks kuni viimase päevani ja 3) kui palju oli möödunud kuu viimasel päeval kasutamata riigilt saadud raha ja rukkid.

§ 26. Laste kehakatetega varustamise kohta esitavad abistamise korraldajad peale kassaraamatu ja rahaliste kulu- ning tuludokumentide Hariduse- ja sotsiaalministeeriumile käesoleva korralduse § 24 tähendatud tähtjaks aruande kehakatete väljaandmise kohta järgmiselt:

Asjade nimetus	Asjade arv		Varustust saanud laste arv									
	Korjanduse teel sissetulnud varustusest väljaandmiseks korda seatud	Uuest materjalist valmistatud	Korjanduse teel sissetulnud varustusest				Ostetud materjalist valmistatud varustusest					
			Kuni 3 a. vanused	4 a. kuni 7 a. vanused	8 a. ja vanemad lapsed	Kokku	Kuni 3 a. vanused	4 a. kuni 7 a. vanused	8 a. ja vanemad lapsed	Kokku		

§ 27. Käesoleva korralduse nõuetest oluliselt lahkumisevalt korraldatud abistamise kulud, mis kaetud riikliku toetusega, maksetakse abistamise korraldajate poolt Hariduse- ja sotsiaalministeeriumile tagasi. Niisama tasuvad toitlustamise korraldajad Hariduse- ja sotsiaalministeeriumile riiklikud toetusesummad või natuuras saadud toetuse hinna, mille kasutamise kohta esitatakse puudulikud aruanded või mille kasutamise kohta ei esitata käesoleva korraldusega nõutavaid dokumente.

VI. Käesoleva korralduse muutmine.

§ 28. Käesoleva korralduse muutmine või kohapealsetest oludest tingitud erikorralduste maksmapanemine ja selle korralduse täitmisel tekkivad arusaamatused või lahkarvamised lahendatakse Hariduse- ja sotsiaalministri otsustega.

14. novembril 1932 a. Nr. 4321.

Hariduse- ja sotsiaalministri eest Dr. A. Mõttus.

Hariduse- ja sotsiaalministri otsus 14. novembr. 1932 a.

1. Laste erakorralise toitlustamise juures 1932/33 a. on lubatud kuni toidu valmistamise normide lõpulise määramiseni (korral-

duse § 9) kasutada ajutiselt järgmisi norme abistamise korraldajate valikul:

1) Kartulipudru peki ja piimaga (100 lapsele)	2) Makaronisupp (100 lapsele)	3) Odrajahu pudru (100 lapsele)
125 kg kartulid	8 kg konte	15 kg odrajahu
3 kg pekki	2 kg makarone	35 ltr. kooritud piima
$\frac{1}{2}$ kg soola	25 kg kartulid	võid
50 ltr. piima	2 kg porgandid	$\frac{1}{2}$ kg soola
		50 ltr. piima
4) Hapukapsasupp (100 lapsele)	5) Hernesupp (100 lapsele)	Odrajahu pudru juurde
20 kg hapukapsaid	6 $\frac{1}{2}$ kg herneid	antakse võimaluse korral
2 kg tangu	1 $\frac{1}{2}$ kg tangu	leiva peale 2 kilu
8 kg liha	7 $\frac{1}{2}$ kg sealiha	(pangekilu)
$\frac{1}{2}$ kg soola	$\frac{1}{2}$ kg soola	
1 ltr. hapukoort		
6) Värskekapsasupp (100 lapsele)	7) Tangusupp piimaga (100 lapsele)	8) Klimbisupp
4 kg sealiha	10 kg tangu	70 gr jahu 1 lapsele
3 kg loomaliha	$\frac{1}{2}$ kg soola	1 ltr. piima 2 lapsele
15 kg kartulid	400 gr võid	4 gr. soola 1 lapsele
12 kg värsk. kaps.	50 ltr. piima	
5 kg porgandid	1 $\frac{1}{2}$ kg võid	
$\frac{1}{2}$ kg soola	leivale	
1 ltr. hapukoort		
9) Makaronisupp (1 lapsele)	10) Kaalika-tangusupp (1 lapsele)	11) Kompott (1 lapsele)
makarone 20 gr.	liha 75 gr	kompotti 50 gr
liha 75 gr	kartuleid 120 gr	suhkrut 50 gr
kartuleid 150 gr	kaalikaid 40 gr	kartulijahu 15 gr
porgandid 20 gr	tangu 20 gr	
sibulaid 4 gr	soola 4 gr	
soola 4 gr		
12) Leivasupp (1 lapsele)	13) Tangupuder	
leiba 100 gr	tangu 150 gr 1 lapsele	
suhkrut 50 gr	piima 1 ltr. 2 lapsele	
rosinaid 20 gr	soola 4 gr 1 lapsele	

2. Lõunatoidu asemel antavad toiduained (korralduse §§ 9 ja 17) on järgmised: sea- või loomaliha, piim, tangud, manna, herkulad, jahu ja herved (ainult kodumaa saadused). Laste toitlustamiseks võib anda ka suhkrut.

Hariduse- ja sotsiaalministri eest Dr. A. Mõttus.

TOITLUSTAMISE KORRALDAJA

KASSARAAMAT

SISSETULEK.

VÄLJAMINEK.

Sissetuleku Kuu Päev	Järjek. nr.nr.	Kellelt ja millise dokumendi järele saadud	Summa		Märksused	Väljamineku		Järjek. nr.nr.	Kellele makstud ja mis eest	Summa		Märksused
			Kr.	S.		Kuu	Päev			Kr.	S.	
1 2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12		

Märkused: 1) Lahter 3 ja 9 märgitakse iga üksik sissekanne erijärjekorra numbriga. Sama nr. peab silmapaistvalt märgitama ka läbikantud dokumendile.

2) Kuna kõik ostetud ja muul teel saadud toiduained materjalide laduramatust üksikasjaliselt läbi kantakse, märgitakse kassaraamatu laht. 10 sarnaste ostrude puhul ainult üldnimetus ja summa.

TOITLUSTAMISE KORRALDAJA

LADURAAMAT.

SISSETULEK.

arve.

VÄLJAMINEK.

Sissetuleku Kuu	Päev	Kassaraam. väljamineku nr.	Kust saadud	Hulk		Märkus	Väljamineku		Kellele antud	Hulk		Märkused
				Kg	Liitr.		Kuu	Päev		Kg	Liitr.	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11		

Märkused: 1. Lahter 3 märgitakse dokumendi nr., mille all aine hind tasumisel kassaraamatust väljaminekuks kanti.
 „ 5 „ ladusse sissetulnud ja laht. 10 ladust väljaantud ainete hulk kilogrammides või liitrites.

2. Iga aine nimetuse jaoks peetakse eriarveleht.

3. Rügilt saadud teravilja kohta peetakse arveleht eraldi.

4. Laduraraamatud peetakse tootlustamist korraldavas asutises, kus toiduaineid või valmistoitu tootustsaajale antakse.

5. Väljamineku dokumendiks laduraraamatust väljakirjutamiseks on: isikiikude toetuseraamatute järgi välja antud toiduainete kuu kokkuvõtted ja valmistoitu andmisel toitluslehtede kuu kokkuvõtted.

6. Sissetulekud laduraraamatuse kantakse kohe aine saamisel, kuna väljaminekud kord kuu läbi kantakse.

7. Jalvatamiseks väljaantud teravili kantakse ladust välja teraviljana, kuna saadud jahu või tangud sisse kantakse, kusjuures peab tähendatud olema, kui suurest hulgast teraviljast näidatud jahu või tangud saadud.

.....
Asutuse nimetus ja

.....
asukoht, kust toiduaineid toetussaajale välja antakse.

ISIKLIK TOETUSERAAMAT Nr.

Toetusesaaja perek. nimi:

Eesnimi:

Isanimi:

Vanus või toetusesaamise põhjus:

.....
Toitlustamist korraldava

.....
asutise nimetus.
.....

.....
Allkirjad.

Aeg	Välja antud toiduainete nimetus	Hulk		Summa	Aeg	Välja antud toiduainete nimetus	Hulk		Summa
		K.g.	Liitr.				Kr.	S.	
1	2	3	4						
	Toiduainete vastuvõtja allkiri:					Toiduainete vastuvõtja allkiri:			
	Toiduainete vastuvõtja allkiri:					Toiduainete vastuvõtja allkiri:			

Märkused: 1. Lahter 1 märgitakse toiduainete väljaandmise kuu ja päev.
 ,, 2 ,, väljaantud toiduainete nimetused.
 ,, 3 ,, hulk.
 ,, 4 ,, koguhind.

2. Ühekorraga väljaantud toiduainete kättesaamist tõendab toetussaja igakord oma allkirjaga saadud toiduaine nimetusele järgneval vabal real.
3. Isiklik toetuseraamat hoitakse alal toiduaineid väljaandvas asutises ja esitatakse toitlustamist korraldavale asutisele ajutiselt igakordsel arvete esitamisel — viimaste kontrollimiseks. Peale toitlustamise lõpetamist ja arvete õendamist antakse raamat üle toitlustamist korraldavale asutisele.
4. Isikliku toetuseraamatu lehed nummerdatakse ja varustatakse pitsatiga. Selleks raamatuks võib kasutada müügil olevaid väikseid harilikke vihke.

TOITLUSTAMISE KORRALDAJA
 TOITLUSPUNKTI TOITLUSLEHT

Voorm nr. 5.

KUU PEALE

Kuupäevad	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	Kokku	
Toidu nimetus																																	
Toidul olijate arv																																	
Toiduks tarvitatud toiduainete nimetus																																	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33

Vorm nr. 5 (järg).

..... kuu																												Kokku	Üldse				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	5	6	

Märkus: Lahter 5. Viimasele kuu tabelile lisatakse juurde lahter 5 — „üldse“, kuhu võetakse kokku kõik lahter 4 summad toitlustamise algusest kuni selle lõpetamiseni.
 Käesolev vorm tuleb sisse seada raamatukujuliselt ja ainult valmistoidu saajate tarvis, kusjuures viimaste nimestik ainult üks kord sisse kantakse, kuna toidupäevade märkimiseks toitlustamise aja kestel neile tarvilik arv lehti jäetakse.

MITTEAMETLIK OSA.

RIIGIKOHTU OTSUSTEST VÕETUD SELETUSI.

Õppejõudude teenistuse seaduse § 64 alal.

Käesoleva asja arutanud ja prokuröri arvamuse kuulanud Riigikohus leiab, et H. K-i kaebus tuleb tagajärjeta jätta, sest Maakoolivalitsus, kellele kaebaja oma lahkumisest oma teenistusekohast ja uuest asukohast ei olnud teatanud, talitas õieti kui ta H. K-ile teate tema vallandamise kohta saatis tema teenistuse asukoha aadressil. See asjaolu, et Õppejõudude teenistuse seaduse § 64 teise lõike järgi õpetaja lahkumisest oma teenistusekohalt peab teatama õppeasutuse juhatajale, samuti teatama oma asukoha ja selle muudatuse, ei tähenda veel seda, et õppeasutuse juhataja peab oma korda õpetaja ajutisest asukoha muudatusest teatama kohalikule maakoolivalitsusele, vaid tähendab seda, et õppeasutuse juhatajal peab õpetaja asukoht teada olema, et tarbe korral võiks temaga ühendusse astuda ja temale ametlikke teadaandeid edasi saata, mis tema kaudu võivad tulla. Mis puurub kirjadesse ja teadaannetesse, mis otseselt õpetajale saadetakse, siis lahkudes oma teenistusekohalt lühemaks või pikemaks ajaks, peab ta ise hoolt kandma, et need temale kätte toimetatakse uue asukoha järgi. Sellepärast tuleb õigeks lugeda Hariduse- ja sotsiaalministeeriumi tähendust kaevatud otsuses, et Koolivalitsuse kirja kätte toimetamine on viibinud temast — K-ist olenevatel põhjustel.

Riigikohtu admin. os. t. nr. 962 II — 1932 a.

Õppejõudude tasude seaduse §§ 4 ja 7 alal.

Maksvas õppejõudude tasuseaduses (RT 22 — 1928 a.) on võrreldes endise õppejõudude palgaseadusega 1923 aastast (RT nr. 26 — 1923 a.) korraldatud tasu maksmine õppejõududele teistel alustel kui see ettenähtud 1923 a. seaduses. 1923 a. seaduse § 2 järgi saavad õpetajad palka riigiteenijatega ühtlaselt astmete ja normide järgi, mis loendatud selles paragrahvis, s.o. kuni 11 astmeni, mille juures on toodud tabelid tasu maksmise aluse kohta, kuid ei ole ülesseatud kitsendust, et õppejõud on õigustatud tasu saama ainult tabelites toodud normide järgi. 1928 a. seaduse § 4 näeb aga ette, et õppejõud on õigustatud tasu saama selle paragrahvi juure lisatud tabelites näidatud normide järgi. Seega väljaspool tabelites näidatud astmeid ja norme ei ole keegi õigustatud tasu saama. Tabelite järgi aga on õigustatud IV astme palka saama ainult Tallinna tehnikumi direktor ja need õppejõud, kellel doktori või sellele võrdne teadusekraad. Seepärast ei või kaebaja, kellel doktori teadusekraad puudub, palka saada üle tabelites näidatud normi, see on üle V astme, kuigi endise palgaseaduse

alusel on tõstetud tema palk ühe astme võrra ja kuigi 1928 a. tasu-
seaduse § 7 näeb ette, et endised palgaastme tõstmised jäävad jõusse,
sest jõusse võivad loomulikult jääda ainult need palgaastme tõst-
mised, mis õigustavad palka saama tabelites näidatud astmete ja nor-
mide piirides. Kaebaja on õigustatud saama palka V astme järgi
hariduse, teenistuseaja ja ameti järele, see on tabelites näidatud kõige
kõrgema astme järele ja seepärast tema kohta ei või maksev olla endine
palgakõrgendus.

Riigikohtu admin. os. t. nr. 721 II — 1932 a.

Õppur-sõdurite priikooli ala.

Riigikohus ei saa ühineda kaebaja arvamusega, et seadus Eesti
Vabadussõjast osavõtnud. kooliõpilastele hariduse andmise kohta
riigi kulul (RT 57 — 1921) kindlustab priikooli kuni kõrgema kooli
lõpetamiseni ilma mingi piiramiseta. Niisuguse seisukoha vastu rää-
givad seaduse § 1 märkus II mille järgi „priikool võimaldatakse igale
õpilasele korraga ainult ühes alg- ja keskkoolis ja peale selle lõpetamise
ühe kõrgema või muu eriõpeasutuse ühes teaduskonnas“ ja seaduse
§ 6, mille järgi „Linna- või maakonna-koolivalitsused peavad vähe-
malt üks kord aastas õpilaste edasijõudmise üle koolis teateid koguma.
Kui näha on, et õpilane parandamata hooletuks läheb ja ka virgutused
tema peale ei mõju, võib Hariduse- ja sotsiaalministeerium, linna-
või maakonnavalitsuse arvamist ehk ettepanekut arvesse võttes,
õpilasele priikooli andmisest keelduda“.

Need määrused on tõenduseks selleks, et kui seaduse § 1 lubab
priikooli kuni kõrgema kooli lõpetamiseni ilma tähtaja juurdelisa-
mata, siis ta seda tähtaega teeb rippuvaks sellest, kui suur tähtaeg
õppimise lõpetamiseks ühele või teisele ülikoolis või eriõpeasutuses
õppur-sõduri poolt valitud teaduskonnas on määratud. Niiviisi
tuleb Hariduse- ja sotsiaalministeeriumi seisukoht, et tähtaeg kõr-
gema kooli lõpetamiseks tuleb kindlaks teha vastava teaduskonna
normaal-õppeaja järgi, tunnistada seadusega kooskõlas olevaks.

Kaebaja E. T. on filosoofia teaduskonna üliõpilane, selles
teaduskonnas on õppimise normaalaeg 8 semestrit, riik on aga tema
eest tasunud õpperaha juba 10 semestri eest, järelikult normaalajast
rohkema aja eest, mispärast Hariduse- ja sotsiaalministeeriumi otsus
kaebajale edasi „priikooli“ andmisest keeldumise kohta on põhjen-
datud.

Riigikohtu admin. os. t. nr. 714 II — 1932 a.